

OECD *Multilingual Summaries* International Migration Outlook 2019

Summary in Latvian

Read the full book on: [10.1787/c3e35eec-en](https://doi.org/10.1787/c3e35eec-en)

Starptautiskās migrācijas apskats 2019

Kopsavilkums latviski

2018. gadā migrācijas apjoms OECD valstīs pieaudzis par 2 %

Provizoriskie dati liecina, ka OECD valstīs 2018. gadā uzņēma aptuveni 5,3 miljonus jaunu pastāvīgo migrantu, kas ir par 2 % vairāk nekā 2017. gadā. Kopš 2015. gada Eiropas OECD valstīs kopīgi ir uzņēmušas vairāk pastāvīgo migrantu nekā Amerikas Savienotās Valstis. Neraugoties uz to, ASV joprojām ir galvenā migrantu galamērķa valsts, kurai seko Vācija.

2018. gadā patvēruma pieteikumu skaits OECD valstīs samazinājās līdz 1,09 miljoniem. Tas nozīmē kritumu par 34 % salīdzinājumā ar 1,65 miljoniem gan 2015., gan 2016. gadā reģistrēto pieteikumu, kas ir rekordaugsts līmenis. Lielākā daļa patvēruma meklētāju ieradās no Afganistānas, kam sekoja patvēruma meklētāji no Sīrijas, Irākas un Venecuēlas.

Tā kā samazinājās patvēruma pieteikumu skaits, samazinājās arī reģistrēto bēgļu skaits. 2017. gadā, kas ir pēdējais gads, par kuru ir pieejami sīki dati pa kategorijām, humānu apsvērumu dēļ tika izsniegtas apmēram 700 000 atļauju, salīdzinot ar 900 000 atļaujām 2016. gadā. Pieaug citu pastāvīgās migrācijas veidu apjomi, īpaši darbaspēka migrācija (+ 6 %), kad cilvēki migrē, lai atrastu darbu.

Pagaidu darbaspēka migrācijas apjoms, kad cilvēks migrē uz ierobežotu laiku, lai strādātu, 2017. gadā ievērojami palielinājās, sasniedzot 4,9 miljonus salīdzinājumā ar 4,4 miljoniem 2016. gadā. Polija ir galvenais pagaidu darbaspēka migrācijas mērķis, tai seko Amerikas Savienotās Valstis. Eiropas Savienībā (ES) un Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) zonā darba ņēmēji, kurus darba devēji “nosūtīja” strādāt citās ES/EBTA dalībvalstīs, bija galvenais pagaidu darbinieku avots — tie bija gandrīz 2,7 miljoni nosūtījumu.

Migrācijas programmu pielāgošana un integrācijas veicināšana

OECD valstīs turpina pielāgot savas darbaspēka migrācijas programmas, lai uzlabotu izvēli un veicinātu nepieciešamo prasmju iegūšanu. Vairākas valstis ir arī reformējušas iebraukšanas procesus migrantiem-investoriem vai ir izveidojušas jaunas programmas migrantiem, kas finansē jaunuzņēmumus. Tikmēr dažas valstis ir ieviesušas ierobežojumus ģimenes atkalapvienošanās procedūrās vai pilnveidojušas patvēruma procedūras.

Balstoties uz pozitīvajām tendencēm, kas novērotas pēdējos piecos gados, migrantu nodarbinātības iespējas 2018. gadā turpināja uzlaboties. Vidēji visās OECD valstīs vairāk nekā 68 % migrantu ir nodarbināti, un viņu bezdarba līmenis ir zemāks par 9 %. Nesen ieceļojošo imigrantu nodarbinātības uzlabojumi ir bijuši redzamāki valstīs, kurās nodarbinātības līmenis ir salīdzinoši augsts, piemēram, Īrijā vai Apvienotajā Karalistē. Nesen ieceļojošo migrantu nodarbinātības līmeņa izmaiņas netika novērotas Itālijā un Francijā, kur 2018. gadā bija nodarbināti tikai aptuveni 40 % nesen ieceļojošo migrantu.

Pastāvīgi samazinoties patvēruma meklētāju un bēgļu pieplūdumam, politiskā uzmanība pakāpeniski mainījās no jaunpienācēju uzņemšanas organizēšanas uz integrācijas politikas izstrādi vai pielāgošanu. Dažas valstis ir palielinājušas vietējo pašvaldību resursus jaunpienācēju integrācijas veicināšanai. Proti, valstis ir veikušas pasākumus, lai uzlabotu imigrantu valodas prasmes, piedāvājušas pilsonisko vērtību un sociālo normu iepazīšanas kursus un izveidojušas oficiālas profesionālās kvalifikācijas novērtēšanas un atzīšanas sistēmas.

Pagaidu migrācijas ietekme uz darba tirgu

Imigrācijas ietekme uz konkrētā valstī dzimušo cilvēku nodarbinātību un algām joprojām ir galvenā sabiedrības diskusiju problēma. Izpētes un politikas darbs par imigrācijas ietekmi uz darba tirgu ir vērsts uz pastāvīgajiem imigrantiem. Tomēr pirmās OECD aplēses liecina, ka pagaidu migranti daudzās OECD valstīs ievērojami veicina nodarbinātību. Sešās no 20 valstīm tie par 2 % vai vairāk palielina kopējo nodarbināto iedzīvotāju skaitu. Šo valstu vidū Luksemburga un Šveice uzņem visvairāk pagaidu strādājošo migrantu, salīdzinot pret iedzīvotāju skaitu, kas ir galvenokārt ES/EBTA darba ņēmēju dēļ. Jaunzēlande, Koreja un Izraēla arī ir starp piecām šā saraksta augšgalā esošajām migrantu uzņēmējvalstīm. ES/EBTA valstīs to strādājošo migrantu īpatsvars, kas brīvi pārvietojas, ieskaitot pārrobežu darba ņēmējus, iedzīvotāju kopskaitā ir gandrīz 1 %. Strādājošo pagaidu migrantu pārvietošanās brīvība visvairāk ietekmē būvniecības un ražošanas nozares.

Integrācija un ģimeņu atkalapvienošanās nozīme

Vairākās nesen notikušās politiskajās debatēs tika apšaubīta ģimenes atkalapvienošanās nozīme integrācijā un nepieciešamā politika, jo īpaši bēgļu pieauguma situācijā 2015.–2016. gadā.

Jauni pierādījumi attiecībā uz OECD valstīm liecina, ka lielākais vairums precēto migrantu uzņēmējvalstīs dzīvo kopā ar dzīvesbiedru. Tādu migrantu īpatsvars, kuru dzīvesbiedrs nav klāt, gandrīz visās OECD valstīs joprojām nepārsniedz 20 %. Nav skaidru pierādījumu par to, kā novēlota ģimenes atkalapvienošanās ietekmē galveno migrantu. No vienas puses, galvenie migranti, kuru dzīvesbiedrs ir ieradies uzņēmējvalstī kādu laiku pēc viņiem, pat pēc desmit vai vairāk gadiem nopelna ievērojami zemākas algas nekā tie, kuru ģimenes atkalapvienošanās netika aizkavēta. No otras puses, pastāv nedaudz lielāka iespēja, ka viņi ir nodarbināti.

Atkalapvienošanās kavēšanās ietekmē arī dzīvesbiedrus un viņu integrācijas iespējas, jo īpaši tas attiecas uz sievietēm. Eiropas OECD valstīs un Amerikas Savienotajās Valstīs dzīvesbiedriem, kuru ierašanās tiek kavēta, pēc pieciem vai vairāk gadiem uzņēmējvalstī ir zemāka uzņēmējvalsts valodas prasme nekā tiem, kuru atkalapvienošanās netika kavēta. Ilgstoši aizkavējumi var ļoti ietekmēt arī migrantu bērnu integrācijas rezultātus, jo īpaši viņu uzņēmējvalsts valodas zināšanas un rezultātus mācībās. Pieaugušie migranti, kuru vecāki dzīvo kopā ar viņiem, biežāk atrod darbu un strādā garākas stundas, it īpaši, ja viņiem ir mazi bērni.

Galvenie konstatējumi

- Pēc 4 % samazinājuma laikā no 2016. gada līdz 2017. gadam pastāvīgās migrācijas plūsmas uz OECD valstīm 2018. gadā atkal sāka pieaugt (+ 2 %), un saskaņā ar provizoriskiem datiem jaunu pastāvīgo imigrantu skaits sasniedza apmēram 5,3 miljonus.
- 2017. gadā OECD valstīs ieceļoja vairāk nekā 4,9 miljoni strādājošo pagaidu migrantu, kas ir par 11 % vairāk nekā 2016. gadā. Starptautisko studentu skaits, kas reģistrēti terciārajā izglītībā, visā OECD teritorijā 2016. gadā palielinājās par 7 %, pārsniedzot 3,5 miljonus.
- Vidēji visās OECD valstīs imigrantu nodarbinātības līmenis 2018. gadā sasniedza 68,3 % (par 2,4 procentpunktiem zemāks nekā konkrētajā valstī dzimušajiem), un viņu bezdarba līmenis laikā no 2017. gada līdz 2018. gadam samazinājās no 9,4 % līdz 8,7 %.
- Konkrētām imigrantu grupām, īpaši jauniešiem un mazizglītotiem migrantiem, joprojām ir grūti atrast darbu. Turpretī lielākos nodarbinātības līmeņa uzlabojumus piedzīvojušas sievietes un gados vecāki (55–64 gadi) cilvēki.
- Eiropas Savienībā 2018. gadā vairāk nekā 18 % imigrantu vecumā no 15 līdz 24 gadiem nemācījās, nestrādāja un neapguva arodu (bija jaunieši NEET situācijā), salīdzinot ar 11 % viņu vietējo vienaudžu vidū. NEET rādītāji bija zemāki tajās OECD valstīs, kas nav Eiropas valstis.

© OECD

This summary is not an official OECD translation.

Reproduction of this summary is allowed provided the OECD copyright and the title of the original publication are mentioned.

Multilingual summaries are translated excerpts of OECD publications originally published in English and in French.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2019), *International Migration Outlook 2019*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/c3e35eec-en